

Յովելի Գիրքը և Լատդիկեայի Յոթերորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցին — Թիվ երեսունհինգ

Jeff Pippenger

2026-01-27

Թիվ երեսունհինգ

«Վաղ Գրություններ» գրքի 81-րդ էջում (և «81»-ը մեկ աստվածային Քահանայապետի և ութսուն քահանաների խորհրդանիշն է) արձանագրված է Ուիլյամ Միլլերի երկրորդ երազը: Նաբուքոդոնոսորի պես, Ուիլյամ Միլլերն ունեցել է երկու երազ: Դանիելի չորրորդ գլխում ներկայացված Նաբուքոդոնոսորի երկրորդ երազը տեղադրված է Մովսեսի «յոթ ժամանակների» համատեքստում՝ Ղևտական 26-ում: Միլլերը Դանիելի չորրորդ գլխին օգտագործում էր Ղևտական քսանվեցի «յոթ ժամանակները» պատկերավորելու համար, երբ ուսուցանում էր 2,520-ը, թեև նա այն կոչում էր «յոթ ժամանակներ»: Միլլերը չէր գիտակցում, որ ինքն իսկ նախապատկերվել էր Նաբուքոդոնոսորով, սակայն չորրորդ գլխում Նաբուքոդոնոսորի 2,520 օրերը ներկայացված են թե՛ «ցրել» բառով, թե՛ այն փաստով, որ դա տեղի է ունենում «յոթ ժամանակ» նախքան հողամաքիչ մարդը կհասներ Միլլերի երազում:

Քույր Ուայթը Միլլերին կոչում է «Հայր Միլլեր», սակայն ոչ հեթանոսական այն կերպով, ինչպես անում են կաթոլիկները, այլ նախապետական իմաստով՝ հայր Աբրահամի նման: Միլլերը խորհրդանիշ է. նա ուխտի մարդ է, ներկայացնելով աստվածաշնչյան խորհրդանիշների շղթան այն ճանապարհի վրա, որը տանում է դեպի վերջնական ուխտը հարյուր քառասունչորս հազարի հետ: Հովելը հայտնում է մեզ, որ վերջին օրերում ծեր մարդիկ երազներ պիտի տեսնեն, և Ուիլյամ Միլլերը մեր պատմության ծեր մարդն է, ինչպես նաև այն երկրագործը, որ իրականացրեց Ուիլյամ Թինդեյլի մարգարեությունը, որն ասում է. «Եթե Աստված խնայի իմ կյանքը, ապա ոչ շատ տարիներ անց ես կհասնեմ նրան, որ հերկող տղան Սուրբ Գրքից ավելի գիտենա, քան դու գիտես»:

«Աստված Իր հրեշտակին ուղարկեց ազդելու մի հողագործի սրտի վրա, որը չէր հավատացել Աստվածաշնչին, որպեսզի առաջնորդի նրան քննելու մարգարեությունները: Աստծո հրեշտակները բազմիցս այցելեցին այդ ընտրյալին, որպեսզի առաջնորդեն նրա միտքը և նրա հասկացողության համար բացեն այն մարգարեությունները, որոնք միշտ մութ են եղել Աստծո ժողովրդի համար: Ճշմարտության շղթայի սկիզբը տրվեց նրան, և նա առաջնորդվեց որոնելու օղակ առ օղակ, մինչև որ զարմանքով և հիացմունքով նայեց Աստծո Խոսքին: Այնտեղ նա տեսավ Ճշմարտության կատարյալ շղթա: Այդ Խոսքը, որը նա համարել էր ոչ ներշնչյալ, այժմ իր տեսիլքի առաջ բացվեց իր գեղեցկությամբ և փառքով: Նա տեսավ, որ Սուրբ Գրքի մի մասը բացատրում է մյուսը, և երբ մի հատված փակ էր նրա հասկացողության համար, նա Խոսքի մեկ այլ մասում գտնում էր այն, ինչը բացատրում էր այն: Նա Աստծո սուրբ Խոսքին վերաբերվում էր ուրախությամբ և ամենախոր հարգանքով ու երկյուղածությամբ»: Early Writings, 230.

Միլլերը այն երկրագործն էր, որ իրականացրեց Թինդելի մարգարեությունը, և Դանիել 8:14-ի ապակնքման միջոցով իր հավաքած մարգարեական գիտության նրա առաջին հրապարակումը տեղի ունեցավ 1831 թվականին՝ Աստվածաշնչի Թագավոր Հակոբի տարբերակի հրատարակումից երկու հարյուր քսան տարի անց: Ջոն Ուիքլիֆը, Ուիլյամ Թինդելը և 1611 թվականին Թագավոր Հակոբի Աստվածաշնչի հրատարակությունը ներկայացնում են երեք նշաձողեր, որոնք սկսում են երկուհարյուրքսանամյա մարգարեությունը, որն ավարտվում է այն ժամանակ, երբ Թինդելի հերկանի տղան պիտի Աստծո Խոսքը բացեր առաջին հրեշտակի պատգամի համար, որին պիտի հետևեին ևս երկու հրեշտակներ: Այդ առաջին հրեշտակը եկավ 1798 թվականին, իսկ երրորդը՝ 1844-ին: Ուիքլիֆը, Թինդելը և Թագավոր Հակոբը կապված են այն երկրագործի հետ, որը պիտի իրականացներ Թինդելի կանխասությունը և որը պիտի խորհրդանշեր երեք հրեշտակների պատմությունը 1798 թվականից մինչև 1844 թվականը:

Վիլյամ Միլլերի ալֆա-հայտնագործությունը Ղևտական քսանվեցերորդ գլխի 2,520 տարիներն էին, իսկ նրա օմեգա-հայտնագործությունը՝ Դանիել 8:14-ի 2,300 տարիները: Հուդայի 2,520-ամյա ցրումը սկսվեց մ.թ.ա. 677 թվականին և ավարտվեց 1844 թվականին: Դանիել 8:14-ի 2,300 տարիներն ավարտվեցին 1844 թվականին: Երկուսն էլ միասին ավարտվեցին 1844 թվականին, և Վիլյամ Միլլերի ալֆա և օմեգա հայտնագործությունների սկզբնակետերը բաժանված էին երկու հարյուր քսան տարով: «Երկու հարյուր քսանը» Վիլյամ Միլլերի խորհրդանիշն է՝ երկու վկաների հիման վրա: Միլլերի ալֆա և օմեգա հայտնագործությունները ներկայացված են 1798 և 1844 թվականներով: Հյուսիսային թագավորության դեմ ուղղված 2,520-ամյա ցրումն ավարտվեց 1798 թվականին, և քառասունվեց տարի անց՝ 1844 թվականին, 2,300 տարիներն ավարտվեցին:

1798 թվականին ավարտված 2,520 տարիները նշում են այդ թվականը, իսկ Հուդայի դեմ եղած 2,520 տարիները, որոնք ավարտվեցին 1844 թվականին, առաջացնում են երկուհարյուրքսանամյա մի ժամանակաշրջան: Սա նշանակում է, որ Իսրայելի դեմ եղած 2,520-ը տալիս է քառասունվեց տարվա մարգարեական ժամանակաշրջանը, իսկ Հուդայի դեմ եղած 2,520-ը տալիս է երկուհարյուրքսան տարվա մարգարեական ժամանակաշրջանը: Այդ ժամանակաշրջանի ալֆան մ.թ.ա. 677 թվականն է, և օմեգան՝ մ.թ.ա. 457 թվականը, ինչը նշանակում է, որ քառասունվեց տարվա ժամանակաշրջանի և երկուհարյուրքսան տարվա ժամանակաշրջանի ալֆան ներկայացված է 2,520-ով, իսկ երկու գծերի օմեգան էլ 2,300-ն է: 2,520 տարվա երկու «ցրումները» տալիս են մի ժամանակաշրջանի երկու վկաներ, որը սկսվում է 2,520-ով և ավարտվում 2,300-ով: Այդ երկու գծերն էլ նույնացնում են Ուիլյամ Միլլերի ալֆա և օմեգա բացահայտումները:

«Ուիլյամ Միլլերի երազը»

«Ես երազ տեսա, թե Աստված, մի անտեսանելի ձեռքով, ինձ ուղարկեց մի հրաշալիորեն պատրաստված փոքրիկ տուփ՝ մոտ տասը մատնաչափ երկարությամբ և վեց մատնաչափ քառակուսի, սև փայտից և մարգարիտներից նրբորեն ներդրված: Տուփին մի բանալի էր ամրացված: Ես իսկույն վերցրի բանալին

և բացեցի տուփը, և ահա, իմ զարմանքին ու ապշանքին, այն գտա լցված ամեն տեսակ և ամեն չափի զարդերով, ադամանդներով, թանկարժեք քարերով, ինչպես նաև ամեն չափի ու արժեքի ոսկե և արծաթե դրամներով, որոնք գեղեցիկ կերպով դասավորված էին տուփի մեջ՝ իրենց համապատասխան տեղերում. և այսպես դասավորված՝ նրանք արձակում էին մի լույս և փառք, որին հավասար էր միայն արեգակը:»

«Ես մտածեցի, որ իմ պարտքը չէ այս հրաշալի տեսարանից միայնակ վայելք առնել, թեև իմ սիրտը լի էր ցնծությամբ նրա պարունակության պայծառությունից, գեղեցկությունից և արժեքից: Ուստի այն դրեցի իմ սենյակի միջնասեղանին և լուր տվի, որ բոլոր նրանք, ովքեր ցանկություն ունեն, կարող են գալ և տեսնել այն ամենափառահեղ ու ամենափայլուն տեսարանը, որ մարդ երբևէ տեսել է այս կյանքում:»

«Մարդիկ սկսեցին ներս գալ՝ սկզբում սակավաթիվ, բայց ապա բազմանալով մինչև ամբոխ: Երբ նրանք առաջին անգամ նայում էին արկղիկի մեջ, զարմանում էին և ուրախությունից աղաղակում: Բայց երբ հանդիսականների թիվն աճում էր, բոլորը սկսում էին անհանգստացնել գոհարները՝ դրանք հանելով արկղիկից և սփռելով սեղանի վրա:»

«Սկսեցի մտածել, որ Տերը դարձյալ իմ ձեռքից պիտի պահանջեր գանձատուփն ու զարդերը, և եթե թույլ տայի, որ դրանք ցրվեն, այլևս երբեք չէի կարողանա դրանք դարձյալ իրենց տեղերը դնել գանձատուփի մեջ, ինչպես առաջ. և զգացի, որ երբեք ի վիճակի չեմ լինելու դիմագրավել այդ պատասխանատվությանը, որովհետև այն ահռելի էր: Այն ժամանակ սկսեցի աղաչել մարդկանց, որ չդիպչեն դրանց և չհանեն դրանք գանձատուփից. բայց որքան ավելի էի աղաչում, այնքան ավելի էին դրանք ցրում. և այժմ թվում էր, թե դրանք ցրում էին ամբողջ սենյակով մեկ՝ հատակին և սենյակի կահույքի ամեն մի մասի վրա:»

«Այնժամ ես տեսա, որ իսկական ակների և դրամների մեջ նրանք ցրել էին կեղծ ակների և կեղծ դրամների անհամար քանակություն: Ես խորապես բորբոքվեցի նրանց այդ ստոր վարքի և ապերախության դեմ և դրա համար հանդիմանեցի ու նախատեցի նրանց, բայց որքան ավելի էի հանդիմանում, այնքան ավելի էին նրանք իսկականների մեջ ցրում կեղծ ակներն ու կեղծ դրամը:»

«Այնուհետև ես տրտմությամբ ու վրդովմունքով լցվեցի իմ մարմնավոր հոգու մեջ և սկսեցի մարմնավոր ուժ գործադրել, որպեսզի նրանց դուրս մղեմ սենյակից. բայց մինչ ես մեկին դուրս էի մղում, երեք ուրիշներ էին ներս մտնում և իրենց հետ բերում էին կեղտ, թափոններ, ավազ և ամեն տեսակ աղբ, մինչև որ ծածկեցին բոլոր ճշմարիտ գոհարները, ադամանդները և դրամները, այնպես որ դրանք բոլորովին աչքից վերացան: Նրանք նաև պատառ-պատառ արեցին իմ արկղիկը և այն ցրեցին աղբի մեջ: Ես մտածեցի, թե ոչ մի մարդ ուշադրություն չէր դարձնում իմ վշտին կամ իմ բարկությանը: Ես բոլորովին հուսահատ ու վիատվեցի, նստեցի և լաց եղա:

«Մինչ ես այսպես լալիս ու սգում էի իմ մեծ կորստի և պատասխանատվության համար, հիշեցի Աստծուն և ջերմեռանդորեն աղոթեցի, որ Նա ինձ օգնություն

ուղարկի:»

«Անմիջապես դուրս բացվեց, և մի մարդ ներս մտավ սենյակ, երբ ժողովուրդը բոլորովին դուրս եկավ այնտեղից. և նա, ձեռքին ունենալով կեղտ մաքրելու խոզանակ, բացեց պատուհանները և սկսեց սենյակից դուրս մաքրել կեղտն ու աղբը:

«Ես աղաղակեցի նրան, որ խնայե, որովհետև փլատակների մեջ ցրված էին մի քանի թանկագին գոհարներ:»

Նա ինձ ասաց՝ «մի՛ վախեցիր», որովհետև ինքը «հոգ կտանի նրանց մասին»:

«Ապա, մինչ նա մի կողմ էր քշում հողն ու աղբը, կեղծ թանկարժեք քարերն ու կեղծ դրամը, այդ ամենը ամպի պես վեր բարձրացավ և դուրս եկավ պատուհանից, և քամին դրանք տարավ: Խառնաշփոթի մեջ ես մի պահ փակեցի աչքերս. երբ բացեցի, ամբողջ աղբն արդեն անհետացել էր: Թանկարժեք քարերը, ադամանդները, ոսկե և արծաթե դրամները, առատությամբ սփռված էին ամբողջ սենյակով մեկ:

«Այնուհետև նա սեղանի վրա դրեց մի արկղիկ՝ շատ ավելի մեծ և ավելի գեղեցիկ, քան նախորդը, և ձեռքով հավաքեց գոհարները, ադամանդները, մետաղադրամները՝ բուռ-բուռ, ու նետեց արկղիկի մեջ, մինչև որ ոչ մեկը չմնաց, թեև ադամանդներից ոմանք քորոցի ծայրից էլ մեծ չէին»:

«Ապա նա ինձ կանչեց՝ «արի՛ և տե՛ս»»:

«Ես նայեցի տապանակի մեջ, սակայն աչքերս շլացան այդ տեսարանից: Նրանք փայլում էին իրենց նախկին փառքից տասնապատիկ ավելի: Ես մտածեցի, թե դրանք ավագի մեջ մաքրվել էին այն ամբարիշտ անձանց ոտքերի կողմից, որոնք ցրել էին դրանք և ոտնակոխ արել փռշու մեջ: Նրանք տապանակի մեջ դասավորված էին գեղեցիկ կարգով, ամեն մեկը՝ իր տեղում, առանց որևէ տեսանելի հետքի այն մարդու տանջալից ջանքի, որը դրանք այնտեղ էր նետել: Ես պարզապես ուրախությունից ճչացի, և այդ ճիչն արթնացրեց ինձ»: Վաղ Գրվածքներ, 81–83:

«81» էջից սկսելով՝ քահանաների խորհրդանիշ լինելով՝ երազը նույնացնում է Լատդիկիայի Յոթերորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցու գործի պատմությունը՝ աստվածության կողմից Ուիլյամ Միլլերի մարդկայնության միջոցով հավաքված հիմնարար ճշմարտությունները կործանելու վերաբերյալ: Այդ պատմությունն ավարտվում է, երբ Միլլերը «մեծ ուրախությունից աղաղակեց», և այդ աղաղակը նրան «արթնացրեց»: Երազում ներկայացված պատմությունն իր ավարտին է հասնում երրորդ հրեշտակի բարձրաձայն աղաղակի ժամանակ, որը Կեսգիշերյան աղաղակի գագաթնակետն է: Միլլերի երազի պատմական պատումը ներկայացնում է նաև միլլերական պատմության ուղենիշները, և հետևաբար այն ներկայացնում է նաև հարյուր քառասունչորս հազարի շարժման գուգահեռ պատմությունը: Նույնքան կարևոր է նաև այն, որ երազի պատմական ներկայացումը պարունակում է այն պատմության մարգարեական ֆրակտալը, որը սկսեց կրկնվել 2023 թվականին:

Ճշմարտության այն գոհարները, որոնք ճանաչվեցին հարյուր քառասունչորս հազարի պատմության մեջ, 2004 թվականին գրանցվեցին հանրային արձանագրության մեջ,

ապա կրկին՝ 2012 թվականին, երբ «Ամբակումի Աղյուսակները» ներկայացումը հավաքեց մի խումբ, որին վիճակված էր ցրվել: Այդ ճշմարտությունները դրվեցին սեղանի վրա 2004 թվականին՝ 1989-ին կնիքից արձակված ճշմարտությունների առաջին ներկայացմամբ: Այն ժամանակ մի «քանիք» քննեցին լուրը, սակայն 2012 թվականին «Ամբակումի Աղյուսակները» վերնագրված 95 ներկայացումների շարքը բազմություն բերեց, որովհետև «մարդիկ սկսեցին ներս գալ՝ սկզբում թվով սակավ, բայց աճելով մինչև բազմություն»:

2012 թվականից մինչև 2020 թ. հուլիսի 18-ը այդ ճշմարտությունները աստիճանաբար ցրվեցին և ծածկվեցին աղբով: 2020 թ. հուլիսի 18-ին Ամբակումի սեղանների պատգամի պաշտպանները ցրվեցին երեքուկես օրվա ժամանակահատվածով:

Եվ երբ նրանք ավարտեն իրենց վկայությունը, անդունդից ելնող գազանը պատերազմ պիտի մղի նրանց դեմ, պիտի հաղթի նրանց և պիտի սպանի նրանց: Եվ նրանց դիակները պիտի մնան մեծ քաղաքի հրապարակում, որ հոգևոր իմաստով կոչվում է Սողոմ և Եգիպտոս, որտեղ էլ մեր Տերը խաչվեց: Եվ ժողովուրդներից, ցեղերից, լեզուներից ու ազգերից մարդիկ պիտի տեսնեն նրանց դիակները երեք օր ու կես և թույլ չեն տա, որ նրանց դիակները գերեզմաններում դրվեն: Եվ երկրի վրա բնակվողները պիտի ուրախանան նրանց վրա, պիտի ցնծան և ընծաներ պիտի ուղարկեն միմյանց, որովհետև այս երկու մարգարեները տանջում էին երկրի վրա բնակվողներին: Հայտնություն 11:7-10.

Շաբաթ օրը՝ 2023 թվականի դեկտեմբերի 30-ին, Future for America-ը միացավ Zoom-ի ժողովին՝ որպես իր առաջին հրապարակային հանդիպումը 2020 թվականի հուլիսի 18-ից ի վեր: 2023 թվականի դեկտեմբերի 30-ը 1,260 օր է 2020 թվականի հուլիսի 18-ից հետո, կամ՝ «երեք օր ու կես»: Մինչ Եղիան և Մովսեսը մեռած էին փողոցում, մյուս դասակարգը «ուրախանում» է: Future for America-ը 2023 թվականի հուլիսին վերադարձել էր մարգարեական լուրի հրատարակությանը, որովհետև այն լուրը, որը պետք է այն ժամանակ գնալու լիներ ամբողջ երկիրը, մարգարեական անհրաժեշտությամբ պետք է գար «անապատից»: Երեք ու կես օր, կամ 1,260 օր, անապատ են:

Եվ կինը փախավ անապատ, ուր Աստուծոց իր համար պատրաստված մի տեղ ուներ, որպեսզի այնտեղ կերակրեն նրան հազար երկու հարյուր վաթսույն օր: Հայտնություն 12:6:

«Անապատը» «հազար երկու հարյուր վաթսույն օր» է, այսինքն՝ 1,260 օր, որը նաև «երեք օր ու կես» է, և ներկայացված է Հայտնություն 12:6-ում, իսկ «126»-ը 1,260-ի տասանորդն է: Այն ժամանակ կնքագերծված զարմանալի ճշմարտություններից մեկը ապաշխարության անհրաժեշտությունն էր՝ որպես Ղևտական քսանվեցերորդ գլխի «յոթ անգամների» աղոթքի կատարման:

1,260 օրը նաև 2,520 օրվա խորհրդանիշ է: Հյուսիսային թագավորության դեմ ուղղված «յոթ ժամանակները» սկսվեցին մ.թ.ա. 723 թվականին և ավարտվեցին 1798 թվականին: Միջնակետը 538 թվականն է, և այսպիսով կազմավորվում են 1,260 տարիներ, որոնց

ընթացքում հեթանոսությունը ոտնահարեց սրբարանը և զորքը, որոնց հաջորդեցին 1,260 տարիներ, որոնց ընթացքում պապականությունը ոտնահարեց սրբարանը և զորքը: Այս մարգարեական կառուցվածքը համընկնում է Քրիստոսի մկրտությունից մինչև խաչը ձգվող 1,260 օրերի հետ, որոնց հաջորդում են ևս 1,260 մարգարեական օրեր մինչև 34 թ., երբ ավետարանը գնաց հեթանոսներին: Այսպիսով, երկու վկաների հաստատությամբ, 1,260-ը 2,520 օրերի մի մասն է, կամ Մովսեսի «յոթ ժամանակները»՝ Ղևտական քսանվեցից:

Անապատում եղող ձայնի ժամանակահատվածը, որ սկսվեց Շաբաթ օրը՝ 2020 թվականի հուլիսի 18-ին, և տևեց մինչև Շաբաթ օրը՝ 2023 թվականի դեկտեմբերի 30-ը, սկսեց աղաղակել 2023 թվականի հուլիսին, և երբ «անապատի» ժամանակահատվածը ավարտվեց Շաբաթ օրը՝ 2023 թվականի դեկտեմբերի 30-ին, Մովսեսի և Եղիայի հարությունը վրա հասավ: Ձայնի պատգամը բացահայտեց, որ յուրաքանչյուր բարենորոգչական շարժման մեջ առկա զուգահեռ առաջին հիասթափությունների հանգրվանը բացատրում էր 2020 թվականի հուլիսի 18-ի կեղծ կանխասացումը՝ տասը կույսերի առակի համատեքստում: Այն տղամարդկանց և կանանց կոչ էր անում այն ապաշխարությանը, որ ներկայացված է Ղևտական քսանվեցերորդ գլխի աղոթքով: Միլլերի երազը ներկայացնում է հենց այդ ապաշխարությունը, երբ նա արձանագրում է. «Երբ այսպես լաց էի լինում և ողբում իմ մեծ կորստի և պատասխանատվության համար, հիշեցի Աստծուն և ջերմեռանդորեն աղոթեցի, որ Նա ինձ օգնություն ուղարկի»:

Եկե՛ք և տեսե՛ք

Միլլերի երազը բաժանված է «արի՛ և տե՛ս» արտահայտության երկու դրսևորումներով: Առաջին անգամ Միլլերն է մարդկանց հրավիրում «արի՛ և տե՛ս», իսկ երկրորդ անգամ «կեղտը մաքրող խոզանակով մարդն» է Միլլերին հրավիրում գալ և տեսնել: «Արի՛ և տե՛ս»-ը մարգարեական խորհրդանիշ է, որը մատնանշում է բացված մարգարեական ճշմարտություն: Առաջին չորս կնիքներից յուրաքանչյուրն իր մեջ պարունակում է «արի՛ և տե՛ս» հրամանը:

Եվ ես տեսա, երբ Գառնուկը բացեց կնիքներից մեկը, և լսեցի, ասես որոտի ձայն, չորս կենդանի էակներից մեկին, որ ասում էր. Ե՛կ և տե՛ս: ... Եվ երբ նա բացեց երկրորդ կնիքը, ես լսեցի երկրորդ կենդանի էակին, որ ասում էր. Ե՛կ և տե՛ս: ... Եվ երբ նա բացեց երրորդ կնիքը, ես լսեցի երրորդ կենդանի էակին, որ ասում էր. Ե՛կ և տե՛ս: ... Եվ երբ նա բացեց չորրորդ կնիքը, ես լսեցի չորրորդ կենդանի էակի ձայնը, որ ասում էր. Ե՛կ և տե՛ս: Հայտնություն 6:1, 3, 5, 7:

Միլլերի երազի սկզբում հնչող «արի՛ և տե՛ս»-ը ալֆան է, իսկ վերջում հնչող «արի՛ և տե՛ս»-ը՝ օմեգան: Երազը նույնացնում է երազի սկզբում կատարվող ապակնքումը գոհարների հետ, որոնք, երբ «դասավորվեցին, արտացոլում էին մի լույս ու փառք, որ հավասար էր միայն արեգակին»: Երբ Քրիստոսը Միլլերին հրավիրեց «արի՛ և տե՛ս» օմեգան, Միլլերն ասում է. «աչքերս շլացան այդ տեսարանից: Նրանք շողում էին իրենց նախկին փառքից տասնապատիկ ավելի»: Ալֆայի լույսը արեգակի պես էր, իսկ օմեգայի լույսը՝ արեգակից տասնապատիկ ավելի:

Ցրիվ անել

Միլլերի սուգն ու ապաշխարությունը ներկայացված է այն ժամանակաշրջանի ավարտին, որը սկսվեց առաջին «արի՛ և տե՛ս»-ով և վերջին «արի՛ և տե՛ս»-ով: Այն ժամանակաշրջանում, որը սկսվում է Միլլերի կողմից ժողովրդին ուղղված մի պատգամի բացմամբ և ապա ավարտվում է Քրիստոսի կողմից Միլլերին ուղղված մի պատգամի բացմամբ, «ցրել» բառը ներկայացված է «յոթ անգամ»: Միլլերը կրկին պիտի գործածի այդ բառը, սակայն առաջին և վերջին բացման միջև «ցրել»-ը արտահայտվում է «յոթ անգամ»: Աստվածաշունչը «յոթ անգամների» դաստաստանը նույնացնում է «ցրել» բառի հետ:

Եվ ձեզ պիտի ցրեմ հեթանոսների մեջ, և ձեր ետևից սուր պիտի հանեմ. և ձեր երկիրը պիտի ամայանա, և ձեր քաղաքները՝ ավերվեն: Ղևտական 26:33:

Միլլերի հայտնաբերած ամենաառաջին ճշմարտությունը Ղևտացոց քսանվեցերորդ գլխի «յոթ ժամանակներն» էին, և իր երազում այն ժամանակահատվածը, որ գտնվում էր Միլլերի լուրի հրատարակվելու և Քրիստոսի լուրի հրատարակվելու միջև, ներկայացվում էր այնպես, որ Վիլյամ Միլլերի աշխատանքի միջոցով խորհրդանշված բոլոր հիմնարար ճշմարտությունները պիտի ծածկվեին Լատդիկեական Յոթերորդ-օրյա աղվենտիզմի աստվածաբանների աղբյուր և կեղծ մետաղադրամներով: Հիմնարար ճշմարտությունների այդ մերժումը ներկայացված է որպես յոթ ցրումներ ալֆայի և օմեգայի միջև եղած պատմության ընթացքում: «Յոթ ժամանակները» Վիլյամ Միլլերի աշխատանքի խորհրդանիշն են, որոնք իրենց հերթին Յոթերորդ-օրյա աղվենտիզմի հիմքերն են, որոնցից հենց Դանիել 8:14-ի 2,300 օրերը այդ նույն հիմքի կենտրոնական սյունն են: Սա ցույց է տալիս, որ ցրման 2,520 տարիները, որոնք Վիլյամ Միլլերի առաջին, կամ ալֆա, հայտնագործությունն էին, նշանավորում են մի ժամանակահատվածի սկիզբը, որն ավարտվեց Վիլյամ Միլլերի օմեգա հայտնագործությամբ, այսինքն՝ 2,300 օրերով:

Երբ Լատդիկեական Յոթերորդ-Օրյա Աղվենտիզմը 1863 թվականին մի կողմ դրեց «յոթ ժամանակները», նրանք մի կողմ դրեցին Ուիլյամ Միլլերի առաջին հայտնագործությունը, որը նրա ալֆա հայտնագործությունն էր և նրա հիմնարար հայտնագործությունը: Միլլերի հայտնագործություններից վերջինը 2,300 օրերն էին, որոնք նրա օմեգա հայտնագործությունն էին և նրա գազաթաքարային հայտնագործությունը: «Յոթ ժամանակները», որոնք ավարտվեցին 1798 թվականին, նշում էին 2,520-ը, իսկ 2,300 օրերը նշվեցին 1844 թվականին:

Հենց աղբյուր մաքրող մարդն է, որ հավաքում է գոհարները այն բանից հետո, երբ դրանք յոթ անգամ ցրվում են: Այդ ժամանակ զարդարկող ավելի մեծ ու ավելի գեղեցիկ է և արևից տասն անգամ ավելի պայծառ է շողում: Տասը փորձության խորհրդանիշն է, և ուստի այդ գոհարները փորձության ժամանակ շողում են արևի օրվա նկատմամբ, ուստի Միլլերի երազը սկսվում է 1798 թվականին և ավարտվում է երրորդ հրեշտակի բարձրաձայն աղաղակի ժամանակ՝ կիրակնօրյա օրենքի դեպքում:

Միլլերականների պատմությունը 1798-ից մինչև 1863 թվականը նաև այն պատմությունն է, որ ձգվում է 1798 թվականից մինչև մոտավորապես կիրակնօրյա օրենքը: Ուիլյամ Միլլերի երազում ներկայացված պատմությունը, որ տեղի է ունենում այն պահից, երբ Միլլերը ասում է՝ «եկ և տես», մինչև այն պահը, երբ Կեդոտոս Խոզանակի մարդն ասում է՝ «եկ և տես», թե՛ 1798-ից մինչև 1863 թվականների ժամանակաշրջանն է, և թե՛ 1798 թվականից մինչև կիրակնօրյա օրենքը ընկած ժամանակաշրջանը: Այն գիծը, որ ավարտվում է 1863 թվականին, մարգարեական ֆրակտալն է այն գծի, որ սկսվում է 1798 թվականին և ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքով: Այդ երկու գծերն էլ ներկայացված են Միլլերի երազում:

1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ի փակ դուռը նախապատկերում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակվա փակ դուռը: 1844 թվականին իրագործված 2,300 տարիների մարգարեությունը նախապատկերում է կիրակնօրյա օրենքը:

«Քրիստոսի գալուստը՝ որպես մեր Քահանայապետի, դեպի Սրբությունների Սուրբը՝ սրբարանը մաքրելու համար, ինչպես ներկայացված է Դանիել 8.14-ում, մարդու Որդու գալուստը դեպի Հինավուրցը, ինչպես ներկայացված է Դանիել 7.13-ում, և Տիրոջ գալուստը Իր տաճարը, ինչպես կանխագուշակել է Մադաքիան,— միննույն իրադարձության նկարագրություններն են. և նույնը ներկայացված է նաև փեսայի՝ հարսանիքին գալուստով, ինչպես Քրիստոս նկարագրել է Մատթեոս 25-ի տասը կույսերի առակում»: Մեծ պայքար, 426:

Տողեր

Միլլերի հայտնագործությունների օմեգան 2,300-ամյա մարգարեությունն էր, ուստի և՛ 1844 թվականը, և՛ Կիրակնօրյա օրենքը ներկայացված են 2,300 տարիներով: Սա նշանակում է, որ 2,520-ը ալֆան է, իսկ 2,300-ը՝ օմեգան երկու գծերի համար էլ. մի գիծն ավարտվում է 1863 թվականին, իսկ մյուս գիծն ավարտվում է Կիրակնօրյա օրենքով: Երկու գծերի վրա էլ 2,520-ի մարգարեությունը ալֆան է և հիմնաքարը: 1798-ից մինչև 1863 թվականների ֆրակտալը՝ միլլերիտների հիմնադրական պատմության մեջ, համընկնում է նաև մեկ այլ ֆրակտալի հետ օմեգայում՝ հարյուր քառասունչորս հազարի գազաթաքարային պատմության մեջ:

9/11-ին Աստված Իր ժողովրդին կոչ արեց վերադառնալ Երեմիայի հին շավիղներին, որոնք հիմքերն են, և որոնք, իրենց հերթին, ներկայացված են հիմնարար պատմության պատգամաբերի միջոցով, որն էլ, իր հերթին, ներկայացված է նրա՝ «յոթ ժամանակների» հիմնարար ալֆա-հայտնագործությամբ: «Յոթ ժամանակները» հարյուր քառասունչորս հազարի հիմքերի խորհրդանիշն է, և 9/11-ին այդ խմբի կնքումը սկսվեց հիմքերի փորձության պատգամով, որը ներկայացված է Ուիլյամ Միլլերի և ադվենտիզմի ամենաառաջին հիմնարար ճշմարտությամբ: 9/11-ին սկսվեց կնքման ժամանակը, և շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը եզրափակվում է:

Այդ պատմությունը մի ֆրակտալ է, որը սկսվում է 2,520-ով և ավարտվում 2,300-ով, և, հետևաբար, այդ պատմությունը մարգարեական պատմության երրորդ գիծն է, որը

ներկայացված է Վիլյամ Միլլերի երազում: 2,520-ը կատարվեց 1798 թվականին, իսկ 2,300-ը՝ 1844 թվականին: Երկու գծերով ներկայացված գործը Քրիստոսի գործն է՝ Իր աստվածությունը մեր մարդկության հետ միավորելու մեջ: Դա մեղավորին սուրբի փոխակերպելու, ստորին բնության վրա բարձրագույն բնությունը նրա օրինական գահին վերականգնելու գործն է: Այս պատճառով մարդու մարմնին պահանջվում է 2,520 օր՝ մարմնի յուրաքանչյուր բջիջ լիովին վերարտադրելու համար, և այդ նույն մարմինը հիմնված է 23 արական քրոմոսոմների՝ 23 իգական քրոմոսոմների հետ միավորման վրա: Միասին դրանք առաջացնում են կենդանի տաճար, որը ներկայացվում է «46» թվով, ինչը 1798-ից մինչև 1844 թվականների ժամանակահատվածն է, այսինքն՝ Վիլյամ Միլլերի երազի ժամանակահատվածը՝ 1798 թվականի 2,520-ից մինչև 1844 թվականի 2,300-ը:

Ուիլյամ Միլլերի երազը նաև պարունակում է ուշադրության արժանի մեկ այլ ֆրակտալ: 9/11-ից մինչև Կիրակնօրյա օրենքը առկա է 1798-ից մինչև Կիրակնօրյա օրենքը եղած ֆրակտալը, ինչպես 1798-ից մինչև 1863-ը: 2023-ից մինչև Կիրակնօրյա օրենքը 9/11-ից մինչև Կիրակնօրյա օրենքը եղած ֆրակտալն է, և սա այն պատմությունն է, որին մատնանշում են Միլլերի երազի ներսում գտնվող բոլոր գծերը՝ որպես դրանց բոլորի օմեգա: Սա այն ժամանակաշրջանն է, երբ սկզբնական ճշմարտությունները տասնապատիկ մեծացվում են արեգակի պես:

Երկու ետնատարներ

1840-ականներին «bustle» բառը (որպես գոյական) սովորաբար նշանակել է եռուն, զբաղուն կամ աղմկալից գործունեություն՝ հաճախ իր մեջ կրելով իրարանցման, գրգռվածության, շտապողականության կամ հուզմունքի երանգ: Այն մատնանշել է աշխույժ շարժում, խռովություն կամ եռուզեռ՝ լինի դա բազմության մեջ, տան մեջ, շուկայում, թե որևէ առանձնահատուկ իրադարձության ընթացքում: Ուստի Միլլերի երազի «bustle»-ը կնկարագրեր հենց այդ պահին տեղի ունեցող գործունեության անմիջական եռուզեռը, գրգռվածությունը կամ հրատապ զբաղմունքը՝ ներկա իրավիճակի կամ առիթի անցողիկ խլրտումն ու իրարանցումը:

Միլլերը գրում է. «Այնուհետև, մինչ նա ավելում էր փոշին ու աղբը, կեղծ թանկարժեք քարերն ու կեղծ դրամը բոլորը բարձրացան և պատուհանից դուրս ելան ամպի պես, և քամին նրանց տարավ: Այդ խառնաշփոթի մեջ ես մի պահ փակեցի աչքերս. երբ բացեցի դրանք, ամբողջ աղբն անհետացել էր»:

«Խառնաշփոթը» Միլլերի երազում նշում է երկու կետ. առաջինը՝ երբ բազմությունը ցրում է գոհարները, ապա՝ երբ կեղտը խոզանակող մարդը բացում է պատուհանները և սկսում է դուրս sweeping անել կեղծ գոհարները: Առաջին և ավֆա խառնաշփոթը գոհարների ծածկվելն է, իսկ երկրորդ և օմեգա խառնաշփոթը՝ գոհարների վերականգնումը: Խառնաշփոթի ընթացքում Միլլերը փակեց իր աչքերը: Միլլերը հանգչեց 1849 թվականին, հենց այն պահին, երբ Քրիստոսը երկրորդ անգամ մեկնում էր Իր ձեռքը՝ հավաքելու Իր ժողովրդի մնացորդին: Այնուհետև Միլլերը փակեց իր աչքերը, և 1850 թվականին նրա ճշմարտությունները կրկին դրվեցին սեղանի վրա՝ ի

կատարումն Ամբակումի հրամանի՝ գրել տեսիլքը և այն պարզ անել: Այդ խառնաշփոթի ժամանակահատվածում Միլլերը փակում է իր աչքերը, և երբ արթնանում է, գոհարները գտնվում են վերականգնման ընթացքի մեջ:

Նրա երագում երկրորդ իրարանցումը տեղի է ունենում այն ժամանակ, երբ հարյուր քառասունչորս հազարի դրոշը վերահառնվում, մաքրվում և գտվում է՝ որպես այն դրոշը, որը Ջաքարիան նույնացնում է որպես թագի վրա եղող գոհարներ:

Եվ Տերը՝ նրանց Աստուածը, այն օրը պիտի փրկի նրանց՝ որպես իր ժողովրդի հօտը. որովհետև նրանք պիտի լինեն որպես պսակի քարեր՝ բարձրացուած որպես դրօշ նրա երկրի վրայ: Որքա ն մեծ է նրա բարութիւնը, եւ որքա ն մեծ՝ նրա գեղեցկութիւնը: Հացահատիկը պիտի ուրախացնի երիտասարդներին, եւ նոր գինին՝ կոյսերին: Տիրոջից անձրեւ խնդրեցէք ուշ անձրեւի ժամանակ. եւ Տերը պիտի ստեղծի փայլուն ամպեր ու անձրեւի տեղատարափներ տայ նրանց, ամէն մէկին՝ արտի մէջ խոտ: Որովհետև կուռքերը սնոտիութիւն են խօսել, եւ գուշակները սուտ են տեսել ու պատմել են կեղծ երագներ. նրանք զուր տեղը մխիթարում են. դրա համար նրանք գնացին իրենց ճանապարհով որպէս հօտ, նեղուեցին, որովհետև հովիւ չկար: Իմ բարկութիւնը բորբոքուեց հովիւների դէմ, եւ ես պատժեցի նոխագներին. որովհետև Չօրքերի Տերը այցելեց իր հօտին՝ Յուդայի տանը, եւ նրանց դարձրեց որպէս իր վայելուչ ձին պատերազմի մէջ: Ջաքարիա 9:16–10:3.

«Նրա ժողովրդի հօտը» և՛ դրոշ է, և՛ պսակի վրա եղած քարեր (գոհարներ): Նրա ժողովրդի հօտը ճանաչվում է վերջին անձրևի ժամանակ, որովհետև պատվերը վերջին անձրևի ժամանակ վերջին անձրև խնդրելն է: Հոտը հակադրվում է այն «հոտին», որ գնաց իր իսկ ճանապարհով, այլ ոչ թե Երեմիայի հին շավիղների ճանապարհով: Վերջին անձրևի ժամանակ այն գոհարները, որոնք Նրա հոտն են, ճակատամարտում կլինեն Նրա վայելուչ ձին: Այդ «վայելուչ ձին» հաղթական եկեղեցին է, որ ներկայացված է առաջին քրիստոնեական հարսում, խորհրդանշված Պետրոսով, որը, որպես սպիտակ ձի առաջին կնիքի ժամանակաշրջանում, ելավ հաղթելով և որպեսզի հաղթի:

Եվ ես տեսա, երբ Գառնուկը բացեց կնիքներից մեկը, և լսեցի, ասես որոտի ձայն, չորս կենդանիներից մեկին, որ ասում էր. Արի՛ և տե՛ս: Եվ տեսա, և ահա մի սպիտակ ձի. և նրա վրա նստածը աղեղ ուներ, և նրան մի պսակ տրվեց, և նա դուրս եկավ՝ հաղթելով և որպեսզի հաղթի: Հայտնություն 6:1, 2.

Ուստի Պետրոսը խորհրդանշին է առաքյալների առաջին քրիստոնեական եկեղեցու՝ անձրևի Հոգեգալստյան հեղման ժամանակ, և վերջին քրիստոնեական եկեղեցու խորհրդանիշը՝ վերջին անձրևի ժամանակ, որը նախատիպված էր Հոգեգալստյան հեղմամբ:

Եվ ես տեսա բացված երկինքը, և ահա՝ մի սպիտակ ձի. և նրա վրա նստածը կոչվում էր Հավատարիմ և Ճշմարիտ, և արդարությամբ է դատում ու պատերազմում: Նրա աչքերը կրակի բոցի պես էին, և նրա գլխին՝ բազում պսակներ. և նա ուներ գրված մի անուն, որ ոչ ոք չգիտեր, այլ միայն ինքը: Եվ նա հագած էր արյան մեջ ընկղմված մի պատմուճան, և նրա անունը կոչվում է Աստծու Խոսք: Եվ երկնքում եղող զորքերը հետևում էին նրան սպիտակ ձիաներով՝ հագած բեհեզ, սպիտակ և մաքուր:

Հայտնություն 19:11–14.

Սպիտակ ձիերը ներկայացնում են Քրիստոսի այն բանակը, որ հարություն է առնում Եզեկիել 37-ում, և նրանք հաղթական եկեղեցին են, և նրանք քարեր են պսակի մեջ, որովհետև Քրիստոսը հաստատում է Իր փառքի թագավորությունը վերջին անձրևի ժամանակ: Որպես Նրա թագավորության ներկայացուցիչներ՝ հարյուր քառասունչորս հազարը գոհարներ են այն պսակի վրա, որը այն թագավորության խորհրդանիշն է, որ Նա ստանում է 2,300 օրերի ավարտին, ինչը և՛ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ն էր, և դարձյալ կլինի կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Սպիտակ ձիերի այդ թագավորությունը բարձրացվում է վերջին անձրևի ընթացքում, երբ երկնքի պատուհանները բացվում են, որովհետև Հովհաննեսը տեսավ սպիտակ ձին, երբ երկինքը բացված էր:

1849 թվականի ալֆա աղմուկ-իրարանցման մեջ Միլլերը փակեց իր աչքերը մահվան մեջ՝ կարճ մի պահի համար: Միլլերը Եղիան էր, և Եղիան մահացավ 2020 թվականի հուլիսի 18-ին, և նա պառկած մնաց փողոցում 1,260 օր, մինչև որ հասավ օմեգա աղմուկ-իրարանցմանը և ապա արթնացվեց: Նրա արթնացումը նշանավորվում է որպես տեղի ունեցող այն ժամանակ, երբ կեղտը խոզանակող մարդը բացեց երկնքի պատուհանը՝ աղբը դուրս մաքրելու համար: Սպիտակ ձիերի գործը բարձրացվում է, երբ երկնքի պատուհանը բացվում է, և երբ դա տեղի է ունենում, ճշմարիտի և կեղծի բաժանումը ճանաչվում է: Այդ բաժանումը նույնպես նշված է նաև Մաղաքիայի գրքում:

Ամբողջ տասանորդները բերե՛ք շտեմարան, որպեսզի Իմ տանը կերակուր լինի, և այժմ դրանով Ինձ փորձեցե՛ք, ասում է Զորաց Տերը, թե արդյոք Ես ձեզ համար չե՞մ բացի երկնքի պատուհանները և ձեզ վրա օրհնություն չե՞մ թափի այնքան, որ այն ընդունելու տեղ չլինի: Մաղաքիա 3:10.

Մարգարեների հոգիները հնազանդ են մարգարեներին, և Հովհաննեսը Հայտնության մեջ, Միլլերի երազը և Մաղաքիան ներկայացնում են երեք վկա այն ժամանակի վերաբերյալ, երբ երկնքի պատուհանները բացվում են: Միլլերի երազում դա տեղի է ունենում «արի՛ և տե՛ս» կոչի օմեգայում: Ալֆայում խռովքն այն ժամանակ էր, երբ ցրումը սկսվեց, իսկ օմեգան այն ժամանակն է, երբ սկսվում է հավաքումը:

Մինչ Միլլերի երազի մեջ առավել առաջ գնալը, ցանկանում ենք ներառել Ջեյմս Ուայթի մեկնաբանությունը այդ երազի վերաբերյալ: Ջեյմս Ուայթը ճշմարիտ գոհարները նույնացնում է Աստծու ճշմարիտ ժողովրդի հետ, իսկ կեղծ գոհարները՝ ամբարիշտների: Ես գոհարները նույնացնում եմ ճշմարտությունների հետ՝ ի հակադրություն մոլորության: Գոհարները և կեղծ գոհարները երկուսն էլ թե՛ պատգամն են և թե՛ պատգամաբերները՝ ի հակադրություն մոլորության և կեղծ պատգամաբերների:

«Եղբայր Միլլերի երազը»

«Ստորև բերվող երազը տպագրվել էր Advent Herald-ում ավելի քան երկու տարի առաջ: Այն ժամանակ ես տեսա, որ այն հստակորեն նշագրում էր մեր անցյալ երկրորդ գալստյան փորձառությունը, և որ Աստված այդ երազը տվեց ցրված հոտի օգտի համար:»

«Տիրոջ մեծ և ասեղ օրվա մերձեցման նշանների թվում Աստված դրել է երազները: Տե՛ս 3-րդ Գործք 2:28–31; Գործք 2:17–20: Երազները կարող են գալ երեք կերպ. նախ՝ «շատ զբաղմունքից»: Տե՛ս Ժողովող 5:3: Երկրորդ՝ նրանք, ովքեր գտնվում են սատանայի պիղծ ոգու և խաբեության ներքո, կարող են երազներ ունենալ նրա ազդեցությամբ: Տե՛ս Երկրորդ Օրինաց 8:1–5; Երեմիա 23:25–28; 27:9; 29:8; Զաքարիա 10:2; Հուդա 8: Եվ երրորդ՝ Աստված միշտ ուսուցանել է և դեռևս էլ ավելի կամ պակաս չափով ուսուցանում է Իր ժողովրդին երազների միջոցով, որոնք գալիս են հրեշտակների և Սուրբ Հոգու ներգործությամբ: Նրանք, ովքեր կանգնած են ճշմարտության հստակ լույսի մեջ, կհմանան, թե երբ է Աստված իրենց երազ տալիս. և այդպիսիք չեն խաբվի ու չեն մոլորվի կեղծ երազներով»:

«Եվ նա ասաց. Լսեցե՛ք այժմ իմ խոսքերը. եթե ձեր մեջ մարգարե լինի, Ես՝ Տերս, ինձ տեսիլքով պիտի հայտնի դարձնեմ նրան, և երազով պիտի խոսեմ նրա հետ»: Թվեր 12:6: Հակոբն ասաց. «Տիրոջ հրեշտակը երազում խոսեց ինձ հետ»: Ծննդոց 31:11: «Եվ Աստված գիշերով, երազում, եկավ ասորի Լաբանի մոտ»: Ծննդոց 31:24: Կարդացե՛ք Հովսեփի երազները, [Ծննդոց 37:5–9,] ապա՝ դրանց կատարման հետաքրքրական պատմությունը Եգիպտոսում: «Գաբավոնում Տերը գիշերը երազում երևաց Սողոմոնին»: Գ Թագավորաց 3:5: Դանիելի երկրորդ գլխի մեծ ու կարևոր պատկերը տրվեց երազով, ինչպես նաև յոթերորդ գլխի չորս գազանները և այլն: Երբ Հերովդեսը փորձում էր կործանել մանուկ Փրկչին, Հովսեփը երազում զգուշացվեց փախչել Եգիպտոս: Մատթեոս 2:13:

«Եվ պիտի լինի ՎԵՐՋԻՆ ՕՐԵՆՈՒՄ,— ասում է Աստված,— որ Իմ Հոգուց պիտի թափեմ ամեն մարմնի վրա. և ձեր որդիներն ու ձեր դուստրերը պիտի մարգարեանան, և ձեր երիտասարդները տեսիլքներ պիտի տեսնեն, և ձեր ծերերը երազներ պիտի տեսնեն»: Գործք 2:17.

«Մարգարեության պարզեր՝ երազներով և տեսիլքներով, այստեղ Սուրբ Հոգու պտուղն է, և վերջին օրերում պետք է բավականաչափ դրսևորվի, որպեսզի նշան կազմի: Այն ավետարանական եկեղեցու պարզներից մեկն է:»

«Եվ ոմանց տվեց առաքյալներ, և ոմանց՝ ՄԱՐԳԱՐԵՆԵՐ, և ոմանց՝ ավետարանիչներ, և ոմանց՝ հովիվներ ու ուսուցիչներ. սրբերի կատարելագործման, ծառայության գործի, Քրիստոսի մարմնի շինության համար»: Եփեսացիներ 4:11, 12.

«Եվ Աստուած ոմանց եկեղեցում դրեց՝ նախ առաքեալներ, երկրորդ՝ ՄԱՐԳԱՐԵՆԵՐ» և այլն: 1 Կորնթացիս 12:28: «ՄԻ ԱՐՀԱՄԱՐՀԵՔ ՄԱՐԳԱՐԵՆԻԹԻՒՆՆԵՐԸ»: 1 Թեսաղոնիկեցիս 5:20: Տե՛ս նաև Գործք 13:1, 21:9, Հռովմայեցիս 7:6, 1 Կորնթացիս 14:1, 24, 39: Մարգարեները կամ մարգարեությունները Քրիստոսի եկեղեցու շինության համար են. և Աստծու Խօսքից չի կարելի բերել որևէ ապացոյց, թե դրանք պետք է դադարեին ավետարանիչների, հովիվների և ուսուցիչների դադարելուց առաջ: Բայց առարկողն ասում է. «Այնքան շատ կեղծ տեսիլքներ և երազներ են եղել, որ ես չեմ կարող վստահություն ունենալ այդպիսի որևէ բանի հանդեպ»: Ճիշտ է, որ սատանան ունի իր կեղծօրինակը: Նա միշտ ունեցել է սուտ մարգարեներ, և անշուշտ մենք կարող ենք նրանց սպասել նաև այժմ՝ խաբեութեան և յաղթանակի այս իր վերջին ժամում: Նրանք, ովքեր մերժում են

այդպիսի յատուկ յայտնութիւնները, քանի որ գոյութիւն ունի կեղծօրինակը, նոյնքան պատշաճութեամբ կարող են մի փոքր աւելի առաջ գնալ և ժխտել, թէ Աստուած երբեք իրեն յայտնել է մարդուն երազի կամ տեսիլքի մէջ, որովհետև կեղծօրինակը միշտ էլ գոյութիւն է ունեցել»:

«Երազներն ու տեսիլքներն այն միջոցն են, որոնց միջոցով Աստված հայտնել է Իրեն մարդուն: Այս միջոցով Նա խոսեց մարգարէներին. Նա մարգարեության պարզը դրել է ավետարանական եկեղեցու պարզների շարքում և երազներն ու տեսիլքները դասել է «ՎԵՐՋԻՆ ՕՐԵՐԻ» մյուս նշանների հետ: Ամեն»:

«Վերոհիշյալ նկատառումներով իմ նպատակն է եղել Սուրբ Գրքի համաձայն կերպով վերացնել առարկությունները և ընթերցողի միտքը պատրաստել հետևյալի համար»:

«ՎՄ. ՄԻԼԼԵՐ,

«Լոու Հեմփթըն, Նյու Յորք, 3 դեկտեմբերի, 1847 թ.» Ջեյմս Ուայթ, «Եղբայր Միլլերի երազը», 1-6:

«1. «տապանակը» ներկայացնում է Աստվածաշնչի այն մեծ ճշմարտությունները, որոնք վերաբերում են մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի երկրորդ գալստյանը, և որոնք տրվեցին Եղբայր Միլլերին՝ աշխարհին հռչակելու համար»:

«2. «Կցված բանալին» նրա եղանակն էր մարգարեական Խոսքը մեկնաբանելու՝ սուրբգրային խոսքը սուրբգրային խոսքի հետ համեմատելով,— Աստվածաշունչն ինքն իր մեկնիչը: Այս բանալիով Եղբայր Միլլերը բացեց «արկղիկը», այսինքն՝ աշխարհին ուղղված գալստյան մեծ ճշմարտությունը:

«3. «Ամեն տեսակների և չափերի» «գարդերը, ադամանդները և այլն», որ «այդքան գեղեցիկ կերպով դասավորված էին իրենց առանձին տեղերում արկղիկի մէջ», ներկայացնում են Աստծո գավակներին [Մադաքիա 3:17]՝ բոլոր եկեղեցիներից և կյանքի գրեթե ամեն մի դիրքից ու պայմաններից, որոնք ընդունեցին գալստյան հավատը և երևացին, որ իրենց համապատասխան տեղերում համարձակ դիրք են բռնում ճշմարտության սուրբ գործի մէջ: Այս կարգով ընթանալիս, երբ յուրաքանչյուրը հոգ էր տանում իր սեփական պարտքի մասին և խոնարհությամբ ընթանում Աստծո առաջ, «նրանք լույս և փառք էին արտացոլում» աշխարհի վրա, որի հավասարը միայն առաքյալների օրերի եկեղեցին էր: Լուրը [Հայտնություն 14:6,7], ասես, սլանում էր քամու թների վրա, և հրավերը՝ «Եկե ք, որովհետև ամեն ինչ այժմ պատրաստ է» [Ղուկաս 14:17], տարածվում էր զորությամբ և ազդեցությամբ»:

«4. «Ժողովուրդը սկսեց ներս գալ՝ սկզբում թվով սակավ, բայց ապա աճեց մինչև բազմություն»:

Երբ գալստյան վարդապետությունն առաջին անգամ քարոզվեց Եղբայր Միլլերի և ևս մի քանի շատ սակավաթիվ անձանց կողմից, այն մեծ ազդեցություն չունեցավ, և դրանով արթնացվեցին միայն շատ քչերը. բայց 1840-ից մինչև 1844 թվականը, որտեղ էլ որ այն քարոզվում էր, ամբողջ համայնքը զարթոնում էր»:

«5. Երբ թռչող հրեշտակը [Հայտնություն 14:6–7] առաջին անգամ սկսեց քարոզել հավիտենական բարի լուրը՝ «Վախեցե՛ք Աստծուց և փա՛ռք տվե՛ք նրան, որովհետև նրա դատաստանի ժամը եկել է», շատերը Հիսուսի գալստյան և վերականգնման տեսիլքով ցնծությամբ աղաղակում էին, իսկ հետո ընդդիմացան, ծաղրեցին և ծանակեցին այն ճշմարտությունը, որ քիչ առաջ իրենց ուրախությամբ էր լցրել: Նրանք խռովեցին և ցրեցին գոհարներին: Սա մեզ բերում է 1844 թվականի աշնանը, երբ սկսվեց ցրման ժամանակը:»

«Սա՛նշիր. նրանք էին, որ մի ժամանակ «ուրախության աղաղակ էին բարձրացնում», և որոնք անհանգստացրին ու ցրեցին գոհարները: Եվ 1844 թվականից ի վեր ոչ ոք այնքան ազդեցիկ կերպով չի ցրել հոտը և շեղել նրան, որքան նրանք, որ մի ժամանակ քարոզում էին ճշմարտությունը և ուրախանում դրանով, բայց այնուհետև ուրացան Աստծո գործը և մարգարեության կատարումը մեր անցյալ աղվենտիստական փորձառության մեջ:»

«6. «Կեղծ զարդերը և կեղծադրամը», որ ցրված էին իսկականների մեջ, հստակորեն ներկայացնում են կեղծ դարձի եկածներին, կամ «օտար զավակներին» [Օսեե 5:7], քանի որ 1844-ին դուռը փակվեց:

«7. «Կեղտոն ու տաշեղները, ավազը և ամեն տեսակ աղբը» ներկայացնում են այն զանազան ու բազմաթիվ մոլորությունները, որոնք 1844 թվականի աշնանից ի վեր ներմուծվել են երկրորդ գալստյանը հավատացողների մեջ: Այստեղ ես դրանցից մի քանիսի վրա կանդրադառնամ:

«1. Այն դիրքորոշումը, որ որոշ «հովիվներ» հանդգնաբար ընդունեցին անմիջապես այն բանից հետո, երբ հինչեց Կեսգիշերյան աղաղակը, այն էր, թե այն հանդիսավոր հալեցնող գործությունը Սուրբ Հոգու, որ ուղեկցում էր յոթերորդ ամսվա շարժումը, մեամերիկ ազդեցություն էր: Ջորջ Սթորգը առաջիններից էր, որ ընդունեց այս դիրքորոշումը: Տե՛ս նրա գրությունները 1844 թվականի վերջին մասում, այն ժամանակ Նյու Յորք քաղաքում հրատարակվող Midnight-Cry-ում: Ջ. Վ. Հայմսը, 1845 թվականի գարնանը Օլբանիի խորհրդաժողովում, ասաց, թե յոթերորդ ամսվա շարժումն առաջացրել էր յոթ ոտնաչափ խորությամբ մեամերիկ: Այս մասին ինձ հայտնել է մեկը, որ ներկա էր և լսել էր այդ խոսքը: Ուրիշներ, որոնք գործուն մասնակցություն էին ունեցել յոթերորդ ամսվա աղաղակում, հետո այդ շարժումը հռչակել են Սատանայի գործ: Քրիստոսի և Սուրբ Հոգու գործը Սատանային վերագրելը մեր Փրկչի օրերում հայհոյություն էր, և այժմ ևս հայհոյություն է: 2. Որոշակի ժամանակի վերաբերյալ բազմաթիվ փորձերը: Քանի որ 2300 օրերն ավարտվեցին 1844 թվականին, բավական թվով ժամկետներ տարբեր անձանց կողմից սահմանվել են դրանց ավարտի համար: Այսպիսով նրանք հեռացրել են «սահմանաքարերը» և ամբողջ գալստյան շարժման վրա սփռել են խավար ու կասկած: 3. Հոգևորապաշտությունը՝ իր բոլոր երևակայություններով և ծայրահեղություններով հանդերձ: Սատանայի այս հնարքը, որ մահվան ահավոր գործ է կատարել, շատ պատշաճ կերպով ներկայացված է «տաշեղներով» և «ամեն տեսակ աղբով»: Նրանցից շատերը, ովքեր խմեցին հոգևորապաշտության թույնը, ընդունում էին մեր անցյալի գալստյան փորձառության ճշմարտությունը, և այս

փաստից շատերը մղվել են հավատալու, թե հոգևորապաշտությունը բնական պտուղն էր այն հավատքի, որ Աստված էր առաջնորդում 1843 և 1844 թվականների մեծ գալստյան շարժումները: Պետրոսը, խոսելով նրանց մասին, ովքեր պետք է «կորստաբեր հերձվածքներ մտցնեն, նույնիսկ ուրանալով Տիրոջը, որ գնել էր նրանց», ասում է. «ՈՐՈՆՑ ՊԱՏՃԱՌՈՎ ՃՇՄԱՐՏՈՒԹՅԱՆ ՃԱՆԱՊԱՐՀԸ ԿՊԻՂԾ ԽՈՍՎԻ»: 4. Ս. Ս. Սնտուն՝ իրեն «Եղիա Մարգարե» հռչակելով: Այս մարդը, իր տարօրինակ և վայրենի ընթացքի մեջ, նույնպես իր դերն է խաղացել մահվան այս գործում, և նրա ընթացքը շատ ազնիվ հոգիների մտքում հակված է եղել սպասող սրբերի ճշմարիտ դիրքը վարկաբեկելու»:

«Միսալների այս ցանկին ես կարող էի շատ ավելին էլ ավելացնել, ինչպես, օրինակ, Հայտնություն 20:4, 7-ի «հազար տարիները» անցյալում, Հայտնություն 7:4-ի, 14:1-ի 144,000-ը, նրանք, որոնք Քրիստոսի հարությունից հետո «վեր կացան և գերեզմաններից դուրս եկան», չաշխատելու վարդապետությունը, մանկանց կործանման վարդապետությունը և այլն, և այլն: Այս սիսալներն այնքան ջանադրաբար տարածվեցին և սպասող հոտին այնքան համառորեն պարտադրվեցին, որ այն ժամանակ, երբ Եղբայր Միլլերը տեսավ այդ երազը, ճշմարիտ գոհարները «տեսադաշտից բացառված» էին, և մարգարեի խոսքերը կիրառելի էին.— «Եվ դատաստանը հետ է շուռ տրված, և արդարությունը կանգնած է հեռու», և այլն, և այլն: Տե՛ս Եսայիա 56:14»:

«Այդ ժամանակ երկրում չկար ոչ մի աղվենտիստական թերթ, որ պաշտպաներ ներկա ճշմարտության գործը: «Day-Dawn»-ը վերջինն էր, որ պաշտպանում էր փոքր հոտի ճշմարիտ դիրքը. բայց այն դադարեց գոյություն ունենալ մի քանի ամիս առաջ, քան Տերը տվեց Եղբայր Միլլերին այս երազը. և իր վերջին մահամերձ պայքարում մատնացույց էր անում հոգնած, հառաչող սրբերին դեպի 1877 թվականը, որն այն ժամանակ նրանց վերջնական ազատագրման ժամանակից դեռ երեսուն տարի ապագայում էր: Ավա դ, ավա դ: Զարմանալի չէ, որ Եղբայր Միլլերն իր երազում «նստեց և լաց եղավ»՝ իրերի այս տխուր վիճակի պատճառով»:

«8. Տապանակը ներկայացնում է գալուստի այն ճշմարտությունը, որ Եղբայր Միլլերը հրապարակեց աշխարհին, ինչպես այն ուրվագծված է տասը կույսերի՝ առակում: Մատթեոս 25:1–11: Առաջինը՝ ժամանակը՝ 1843 թվականը, երկրորդը՝ ուշանալու ժամանակը, երրորդը՝ կեսգիշերյան աղաղակը՝ յոթերորդ ամսում, 1844 թվականին, և չորրորդը՝ փակ դուռը: Ոչ ոք, ով 1843 թվականից ի վեր կարդացել է Երկրորդ Գալստյան թերթերը, չի ժխտի, որ Եղբայր Միլլերը պաշտպանել է գալուստի պատմության այս չորս կարևոր կետերը: Ճշմարտության այս ներդաշնակ համակարգը, կամ «տապանակը», պատառոտվել և աղբակույտի մեջ ցրվել է նրանց կողմից, ովքեր մերժել են իրենց սեփական փորձառությունը և ուրացել հենց այն ճշմարտությունները, որոնք իրենք, Եղբայր Միլլերի հետ միասին, այդքան անվախ կերպով քարոզեցին աշխարհին»:

«9. «Կեղտը մաքրող խոզանակով» մարդը ներկայացնում է ներկա ճշմարտության հստակ լույսը, ինչպես այն ներկայացված է երրորդ հրեշտակի պատգամի միջոցով [Հայտնություն 14:9–12,], որը այժմ մնացորդից հեռացնում է մոլորությունները:

Ներկա ճշմարտության գործը սկսեց վերակենդանանալ 1848 թվականի գարնանը և այդ ժամանակից մինչև այժմ շարունակ բարձրացել ու գորացել է: «Կեղտը մաքրող խոզանակը» գործի մեջ է եղել, և մոլորությունները հեռացել են ճշմարտության հստակ լույսի առաջ, իսկ թանկագին գոհարներից ոմանք, որոնք դեռ շատ կարճ ժամանակ առաջ ծածկված էին և խավարի ու մոլորության պատճառով աչքից հեռացված, այժմ կանգնած են ներկա ճշմարտության հստակ լույսի մեջ:

«Մարգարիտները դուրս բերելու և մոլորությունը մաքրելու այս գործը արագորեն աճում է և նախատեսված է առաջ ընթանալու աճող գործությամբ, մինչև որ բոլոր սրբերը քննվեն և ստանան կենդանի Աստծու կնիքը: Սա համեմատեցե՛ք Եզեկիելի երեսունչորրորդ գլխի հետ, և կտեսնեք, որ Աստված խոստացել է հավաքել Իր հոտը, որ ցրվել էր այս խավար ու ամպամած օրը՝ 1844 թվականից ի վեր: Նախքան Հիսուսի գալը, «փոքր հոտը» կհավաքվի «հավատի միության» մեջ: Հիսուսն այժմ մաքրում է «Իր համար սեփական ժողովուրդ, բարի գործերի հանդեպ նախանձախնդիր», և երբ Նա գա, Իր «եկեղեցին կգտնի առանց արատի, կամ կնճռի, կամ նման որևէ բանի»: «Որի քամհարն Իր ձեռքում է, և Նա լիովին կմաքրի Իր կալը, և Իր ցորենը կհավաքի շտեմարանում, և այլն»: Մատթեոս 3:12:»

«10. Երկրորդ «արկղիկը՝ առաջինից շատ ավելի մեծ և ավելի գեղեցիկ», որի մեջ հավաքվեցին ցրված «գոհարները», «ադամանդները» և դրամները, ներկայացնում է կենդանի ներկա ճշմարտության ընդարձակ դաշտը, որի մեջ պիտի հավաքվի ցրված հոտը, այսինքն՝ 144,000-ը, և նրանք բոլորը պիտի ունենան կենդանի Աստծու կնիքը: Թանկագին ադամանդներից և ոչ մեկը խավարի մեջ չի մնա: Թեև նրանցից ոմանք մեծ չեն քորոցի ծայրից, նրանք աննկատ չեն անցնի և դուրս չեն մնա այս օրը, երբ Աստված հավաքում է Իր գոհարները: [Մաղաքիա 3:16–18] Նա կարող է ուղարկել Իր հրեշտակներին և շտապեցնել նրանց դուրս բերել, ինչպես որ Ղովտին դուրս բերեց Սոդոմից: «Տերը կարճ գործ պիտի կատարի երկրի վրա»: «Նա այն կարճ պիտի անի արդարությամբ»: Տե՛ս Հռոմեացիներ 9:28»: Ջեյմս Ուայթ, Եղբայր Միլլերի երազի ծանոթագրություններ: